

fælde, hvor en asylansøger udebliver fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt, uanset om asylansøgerens asylansøgning er under behandling, eller om asylansøgeren er i afvisningsproceduren, Dublin-proceduren eller udsendelsesfasen.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 36, stk. 2, jf. § 1, nr. 8, i lovforslag nr. L 257 til lov nr. 482 af 24. juni 1992 om ændring af udlændingeloven, at bestemmelsen alene indebærer adgang til kortvarig frihedsberøvelse af asylansøgere, der udebliver fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen. Frihedsberøves en asylansøger i medfør af bestemmelsen, forudsættes det, at afhøringen ved politiet eller Udlændingestyrelsen søges gennemført så snarligt som muligt. Kan afhøringen ikke gennemføres i løbet af kortere tid, må den pågældende løslades.

7. Nedsættelse af den absolutte frist for isolationsfængsling af udlændinge – udlændingelovens § 37 c, stk. 4, 4. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 22

Dansk Røde Kors finder det positivt, at det foreslås, at isolationsfængsling af udlændinge, der er frihedsberøvet efter reglerne i udlændingelovens § 36, fremover ikke må finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end fire uger. Fængsling, herunder isolationsfængsling, må anses for særdeles indgribende foranstaltninger.

Dokumentations- og rådgivningscenteret om racediskrimination finder det glædeligt, at tidsgrænsen for isolationsfængsling foreslås indskrænket fra otte til fire uger.

Indenrigsministeriet har noteret sig disse positive tilkendegivelser og skal endvidere bemærke, at den foreslåede nedsættelse af den absolutte frist for isolationsfængsling af udlændinge efter udlændingelovens § 37 c fra otte til fire uger er begrundet i justitsministerens lovforslag nr. L 14 af 6. oktober 1999 om ændring af retsplejeloven og straffeloven, hvori det bl.a. foreslås, at den absolutte frist for (fuldstændig) isolation begrænses fra otte til fire uger ved sigtelser for lovovertrædelser, der ikke kan medføre fængsel i fire år. Lovforslag nr. L 14 blev 2. behandlet i Folketinget den 13. april 2000.

Dokumentations- og rådgivningscenteret om racediskrimination anfører endvidere, at isolati-

onsfængsling er et så alvorligt indgreb, at det ikke må benyttes med henblik på at kunne indhente oplysninger til brug for bedømmelsen af, hvorvidt en udlænding opholder sig ulovligt her i landet m.v. Centeret har endvidere bemærket, at muligheden for isolationsfængsling ikke benyttes i praksis, hvorfor det kunne overvejes at ophæve udlændingelovens § 37 c.

Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at det følger af udlændingelovens § 37 c, stk. 1, at en udlænding, hvis frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 er opretholdt ud over tre døgn, jf. udlændingelovens § 37, kan undergives isolationsfængsling, hvis dette er påkrævet af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til udlændingeloven kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet. Det følger endvidere af udlændingelovens § 37 c, stk. 2, at isolation ikke må iværksættes eller fortsættes, såfremt formålet hermed kan tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger. Ved afgørelsen om isolation skal der endvidere tages hensyn til den særlige belastning, indgrebet kan medføre for den frihedsberøvede på grund af dennes unge alder eller fysiske eller psykiske svagelighed.

I bemærkningerne til bestemmelsen, jf. herved § 1, nr. 7, i lovforslag nr. L 214 til lov nr. 421 af 1. juni 1994 om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., er endvidere anført, at det i situationer, hvor der af hensyn til den politimæssige efterforskning finder frihedsberøvelse sted, normalt vil være tilstrækkeligt at holde udlændingen tilbageholdt uden isolation, således at udlændingens tilstedeværelse er sikret. Der kan imidlertid være tilfælde, f.eks. hvis flere uidentificerede udlændinge indrejser i samme gruppe, hvor det kan være påkrævet at holde dem adskilt fra hinanden under frihedsberøvelsen med henblik på at undgå, at de påvirker hinandens forklaringer.

Indenrigsministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at foreslå, at udlændingelovens § 37 c ophæves.

8. Besøgs- og brevkontrol over udlændinge i udsendelsesfasen – udlændingelovens §§ 37 d og 37 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 23

Dansk Flygtningehjælp beklager, at adgangen til besøgs- og brevkontrol udvides til at gælde